

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Koós László Zoltán ügyvéd által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a dr. Kádár Mihály jogtanácsos által képviselt Vám-és Pénzügyőrség Észak-alföldi Regionális Parancsnoksága alperes ellen jövedéki ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perében a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 2008. március 3-án kelt 1.K.21.751/2007/11. sorszámú jogerős ítélete ellen a felperes részéről 12. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán, az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 1.K.21.751/2007/11. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 50.000 (ötvenezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 2.500.000 (kettőmillió-ötszázezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

2007. február 23-án ellenőrzés alá vonták a felperesi cég ... forgalmi rendszámú tehergépkocsiját, amelyet a cég beltagja és bejegyzett képviselője, ... vezetett. Az ellenőrzés alá vont gépkocsiban 20310 doboz magyar adójegy nélküli cigarettát találtak az ellenőrök. A megismételt eljárásban az első fokú vámhatóság a felperes jövedéki törvénysértését állapította meg, és 59.230.750 Ft jövedéki bírság megfizetésére kötelezte azzal, hogy a gépjármű tekintetében külön végzésben fog rendelkezni. Az alperes 5743/9-2007. számú határozatával az első fokú határozatot helybenhagyta a jövedéki adóról és a jövedéki termékek forgalmazásának különös szabályairól szóló 2003. évi CXXVII. törvény (továbbiakban Jöt.) 114. § (1), (2) bekezdéseire, 97. § (6) bekezdés b) pontjára és 121. § (3) bekezdésére való hivatkozással.

A felperes keresetében az alperesi határozat első fokú határozatra is kiterjedő hatályon kívül helyezését kérte, mivel a tényállást nem tisztázta, a jövedéki törvénysértést ... magánszemély követte el, a felperes jövedéki termékkel gazdasági tevékenységet nem folytat, így nem lehetett volna őt szankcionálni. Vitatta a gépjármű lefoglalásával, zárlat elrendelésével kapcsolatos eljárásokat is.

Az első fokú bíróság jogerős ítéletével a felperes keresetét elutasította. Megállapította, hogy a vitatott tehergépkocsi a felperes tulajdonát képezte, azt ... ügyvezető-igazgató vezette. A Jöt. 4. § a) pontja, 114. § (1) bekezdése, (2) bekezdés b) és c) pontja, (3) és (4) bekezdése alapján megállapította, hogy jogszerű volt a felperessel szemben a jövedéki bírság kiszabása. A jogszabály szerinti tényállást a felperesi gazdasági társaság az adózatlan jövedéki termék birtokban tartásával és szállításával valósította meg. Utalt arra, a Legfelsőbb Bíróság több eseti döntésében kifejtette, hogy jövedéki bírság gazdálkodó szervezettel szemben is kiszabható. A bírságalappal kapcsolatban a vámhatóság határozata részletes indokolást és számítást tartalmaz. Részletesen kifejtette, hogy a gépkocsi lefoglalásával, az ingatlanok zárlatát elrendelő végzésekkel kapcsolatos felperesi hivatkozások jelen perben nem bírálhatók el.

Az első fokú bíróság jogerős ítélete ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, kérve annak hatályon kívül helyezését, és a jogszabályoknak megfelelő új határozat meghozatalát. Másodlagosan az első fokú bíróság új eljárás lefolytatására utasítását kérte. Továbbra is fenntartotta jogi álláspontját, hogy a felperest - mivel jövedéki termékkel gazdasági tevékenységet nem folytatott - nem lehetett volna jövedéki bírsággal sújtani.

Az alperes a jogerős ítélet hatályában való fenntartását indítványozta.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Legfelsőbb Bíróság azt állapította meg, hogy az első fokú bíróság helyesen értelmezte a Jöt. szabályait a jövedéki bírsággal sújtható személy/gazdasági társaság körében.

A Jöt. 114. § (4) bekezdése alapján a jövedéki termékkel gazdasági tevékenységet folytató egyéni vállalkozó és más gazdálkodó szervezet (a Polgári törvénykönyvről szóló, többször módosított 1959. évi IV. törvény (továbbiakban Ptk.) 685. § c) pont), amennyiben az (1) bekezdés a) és b) pontjában meghatározott tevékenységet folytat, a (3) bekezdés szerinti bírságalap ötszörösének, kereskedelmi mennyiség esetében tízszeresének megfelelő mértékű jövedéki bírság fizetésére köteles. A (4)

bekezdés tehát a (3) bekezdésben alkalmazott kétszeres, illetve ötszörös szorzóhoz képest súlyosabb szankciót (ötszörös, illetve tízszeres szorzó) tesz kötelezővé, meghatározva, hogy ez kire vonatkozik. Ez a bekezdés két külön személykört határoz meg, egyrészt a jövedéki termékkel gazdasági tevékenységet folytató egyéni vállalkozóét és ettől elkülönítve a Ptk. 685. § c) pontjában meghatározott gazdálkodó szervezetet. Ez utóbbi esetében azonban már nem szükséges, hogy a gazdálkodó szervezet jövedéki termékkel gazdasági tevékenységet folytasson. Amennyiben a jogalkotó szándéka az lett volna, hogy a jövedéki termékkel gazdasági tevékenységet folytatáshoz kösse a súlyosabb szankció alkalmazását, nem kellett volna külön nevesíteni az egyéni vállalkozót, hiszen a Ptk. 685. § c) pontjában az egyéni vállalkozó is felsorolásra kerül. Ebben az esetben elegendő lett volna a „jövedéki termékkel gazdasági tevékenységet folytató gazdálkodó szervezet (Ptk. 685. § c) pont)” szöveg megfogalmazás.

A jogszabályalkotó azonban a Ptk. 685. § c) pontjában felsorolt gazdasági szervezetek közül kivette és nevesítette az egyéni vállalkozót, és vele szemben csak akkor lehet a (4) bekezdés szerinti súlyosabb szankciót alkalmazni, ha a jövedéki termékkel gazdasági tevékenységet folytat. Amennyiben ilyet nem folytat, akkor a (3) bekezdés szerinti - a természetes személyre vonatkozó - szankciórendszer vonatkozik rá. A gazdálkodó szervezet esetében azonban minden esetben a súlyosabb szankció vonatkozik akár folytat jövedéki termékkel gazdasági tevékenységet, akár nem.

Mindezekre figyelemmel az első fokú bíróság a Jöt. 4. §, 114. § (3) és (4) bekezdései alapján jogszerű döntést hozott, ezért a Legfelsőbb Bíróság az első fokú bíróság ítéletét a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta. Azt is helyesen állapította meg, hogy a gépjárművel kapcsolatos egyéb eljárások nem képezték, nem képezhettek jelen eljárás tárgyát.

A pervesztes felperest a Pp. 270. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes felülvizsgálati eljárási költségének megfizetésére.

A tárgyi illetékeljegyzési jog folytán le nem rótt maximum felülvizsgálati eljárási illeték megfizetésére a pervesztes felperest kötelezte a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján.

Budapest, 2009. április 23.

Dr. Lomnici Zoltán sk. tanácselnök, Dr. Hajnal Péter sk. előadó bíró, Dr. Danziger Éva sk. bíró